
Orzecznictwo Wyższej Komisji Dyscyplinarnej

Palestra 2/2(6), 103

1958

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Orzecznictwo

Wyższej Komisji Dyscyplinarnej

ORZECZENIE

z dnia 15 czerwca 1957 r.

(W.K.D. 26/57)

Czynna interwencja adwokata w czynnościach egzekucyjnych stanowi naruszenie godności zawodu adwokackiego.

Dnia 15 czerwca 1957 r. Wyższa Komisja Dyscyplinarna, po rozpoznaniu sprawy dyscyplinarnej adw. X z odwołania obwinionego od orzeczenia Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej w Ł. z dn. 23 marca 1957 r., orzekła: zaskarżone orzeczenie zatwierdzić.

Z uzasadnienia:

Wojewódzka Komisja Dyscyplinarna w Ł. orzeczeniem z dnia 23 marca 1957 r. uznała adw. X za winnego, że w dniu 3 marca 1956 r. w Ł. uczestniczył w mieszkaniu ob. Y w postępowaniu egzekucyjnym w sposób sprzeczny z zasadami godności adwokata przez to, iż usiłował udaremnić ob. B. opuszczenie mieszkania, zagradzając sobą drzwi wyjściowe na korytarz, i za to przewinienie wymierzyła mu karę upomnienia.

Adw. X odwołał się od tego orzeczenia, wywodząc w swym odwołaniu, że działał na skutek skierowanego do obecnych wezwania komornika o udzielenie mu pomocy przy wykonywaniu czynności egzekucyjnych, które ob.

B. chciała udaremnić przez opuszczenie lokalu i zabranie klucza od pokoju, gdzie znajdowały się rzeczy podlegające opisowi.

Wyższa Komisja Dyscyplinarna zważyła, co następuje:

Jak wynika z akt sprawy, obwiniony był pełnomocnikiem ob. Y w jej sprawach o rozwód, o zniesławienie, o podział mieszkania i o zniesienie wspólności ustawowej. W tej ostatniej sprawie udał się wraz z klientką do mieszkania jej męża, by asystować przy spisie ruchomości. Gdy obecna w tym mieszkaniu pomocnica domowa usiłowała przeszkodzić w czynnościach komornika, obwiniony podjął czynną interwencję, przez co dopuścił się naruszenia godności zawodu adwokackiego. Obwiniony w odwołaniu twierdził, że działał na wezwanie komornika o udzielenie pomocy w czynnościach. Argument ten jest najzupełniej chybiony. Pomijając nawet brak potwierdzenia tego faktu w zeznaniach świadków zajścia — jest rzeczą oczywistą, że adwokat jako pełnomocnik strony nie należy do kategorii osób obowiązanych do udzielania pomocy na wezwanie organu egzekucyjnego przy wykonywaniu czynności. Czynna interwencja adwokata w czynnościach egzekucyjnych stanowi naruszenie godności zawodu adwokackiego.

Z tych wszystkich względów należało orzec jak w sentencji.